

чани младоженци-ти съ голѣмѫ славѫ. Послѣ това Алаксандръ, откакъ ся върна въ Търново, царува мирно, освѣнъ дѣто по нѣкой пѣтъ ся е збивалъ съ Сърбскыя краль *Душмана*, нъ наскоро пакъ ся примиривалъ (1350 г.).

Александрова-та жена бѣше много злонѣравна, заради това той ѿ напусти и проводи ѿ заедно съ сына си *Георгыа Страшимира* да живѣе въ Видинъ, а слѣдъ неї ся ожени за единъ Еврейкъ, кои-то покърести, прѣди да ся вѣнчее съ неї. Тая послѣдня Александрова жена роди три сына: *Ивана Шишмана*, *Асѣни* и *Михаила* и, за да може да приготви наследие-то на прѣстола тѣмъ, тя отрови голѣмъя Александровъ сынъ Михаила, който ѿ бѣ намразилъ много. Царь-тъ като проводи Страшимира съ майкъ му въ Видинъ, даде му и управление-то на тоя градъ. По едно врѣмѧ Страшимиръ, подбуденъ повече отъ майкъ си, начна да ся непокорява на бащъ си и дѣрзна да нарѣче себе си и царь, а Александръ отъ голѣмѫ-тѫ си любовь къмъ него, нещя да го накаже за това прѣстѣплениe; иъ послѣ чакъ Унгарскый Краль *Лудвикъ* ся разсърди на Страшимира за нѣкои неговы противленія и упорства, та нападна съ войскъ на Видинъ и го прѣвзе, а Страшимира улови и отведе го въ Унгарікъ, дѣто у градъ Гешлекъ го затвори въ тѣмницѣ. Оттука послѣ го измоли добрий му баща и постави го пакъ въ Видинъ за управителъ.

Когато Турци-ти бѣхѫ минжли на Европейскѫ странѫ и бѣхѫ завладѣли вече нѣколко мѣста, то-